

но тѣ никога не се повтарятъ. Невъзможно е, човѣкъ да има една и сѣща опитностъ два пжти. Невъзможно е, отъ една и сѣща пжпка да излѣзатъ два клона. Отъ една пжпка излиза само единъ клонъ.

Какъ може човѣкъ да се справи съ своя ревматизъмъ, запримѣръ? Преди да пристѣпи къмъ лѣкуване, той трѣбва да разбере, отъ какъвъ произходъ е неговиятъ ревматизъмъ: растителенъ, животински, човѣшки, или дяволски. Ако ревматизъмътъ му е отъ растителенъ произходъ, той трѣбва да го клѣцне съ брадва, както сѣче дърва; ако е отъ животински произходъ, трѣбва да го подмами по нѣкакъвъ начинъ съ млѣко. Ревматизъмътъ, като змията, обича млѣко. Той ще се отпрати къмъ млѣкото и ще освободи човѣка. Ако ревматизъмътъ е отъ човѣшки произходъ, въпросътъ лесно се урежда: ще му говори, ще му внушава да го напусне, докато най-после го изпрати. Най-мъчно се лѣкува ревматизъмътъ отъ дяволски произходъ. Тукъ нищо не помага — нито брадва, нито млѣко, нито внушение. Единствената сила, която може да изпжди дяволския ревматизъмъ отъ човѣка, е вѣрата. Тукъ иде на помощъ вѣрата, за която Христосъ казва: „Ако имате вѣра, колкото синапово зърно, и кажете на тази гора да се премѣсти, ще се премѣсти“. Тукъ, именно, се познава, доколко вѣрата на човѣка е силна.

Казано е въ Писанието: „Ако говоря съ човѣчески и съ ангелски езици, а любовъ